

CAPVT IIII.

CVM autem contingat inuicem differre, quæ differunt, & plus & minus, est etiam quædam maxima differentia: & hæc dico contrarietatem. Quod autem maxima differentia est, manifestum est ex inductione. Quæ enim genere differunt, nõ habent ad se mutuo yiam, sed plus distat, & non conueniunt illis vero, quæ specie differunt, generationes ex contrariis tanquam ex ultimis sunt. Distantia, vero ultimorum, maxima est: quare etiam contrariorum. Atqui quod maximum est in quoque genere perfectum est. Etenim maximum est, cuius non est excessus. Perfectũ vero, extra quod non est possibile aliquid habere. Finem namq. habet perfecta differentia. Quemadmodum cætera perfecta dicuntur, eo quod habeant finem. Extra finem autem nihil est. Vltimum enim in re omni est, & continet. Quare, nihil extra finem est, nec indiget aliquo, quod perfectũ est. Quod igitur contrarietas, est differentia perfecta, ex his patet. Cum autem multipliciter dicantur cõtraria, ita perfectum sequitur, sicuti eis inest esse contrariis. His autem existentibus, pater quod non contingit, vni plura contraria esse. Nec enim vltimo vltcrius aliquid erit: nec vnus distantia plura, quam duo vltima. Ex omnino si contrarietas differentia est, differentia vero duorum est, ergo & ipsa perfecta. Necessè autem alias contrariorum definitiones veras esse. Etenim plurimũ differret perfecta differentia. Nanque non esse aliquid sursum extra ea, quæ & genere differunt, & specie ostensum est: quia ad ea, quæ extra genus sunt, non est differentia. Horum autem, hæc maxima est. Et quæ in eodem genere plurimum differunt, cõtraria sunt. Maxima enim horum differentia est, quæ perfecta est. Et quæ in eodem susceptio plurimum differunt contraria sunt. Materia enim, eadem contrariis. Et quæ sub eadem potètia plurimum differunt. Etenim scientia circa vnum eorum genus, vna, in quibus perfecta differentia maxima est. Prima vero cõtrarietas, habitus & priuatio est: nõ tamè omnis priuatio, (multipliciter enim priuatio dicitur) sed quæcunque perfecta sit. Cætera vero contraria secundum hæc dicentur: quædam eo quod habeant: quædam eo quod faciant, aut factiua sint: quædam eo quod accipiant, abiciant hæc, aut alia contraria. Si opponuntur itaque contradiçtio, priuatio, contrarietas, & ad aliq. horum autem primum contradiçtio:

A Κεφάλαιον θ.
E Πεί δὲ διαφέρειν ἐν δέχῃ ἀλλήλων τὰ διαφέροντα πλείον καὶ ἑλαπίον, ὅτι τις καὶ μέγιστη διαφορὰ, καὶ ταύτης λέγω ἐναντίωσιν. ὅτι δὲ ἡ μέγιστη διαφορὰ, δῆλον ἐστὶ τῆς ἐπαγωγῆς. τὰ μὲν γὰρ γῆραι διαφέροντα, ἐκ ἐχθροῦ εἰς ἀλλήλα, ἀλλὰ ἀπέχῃ πλείον, καὶ ἀσύμμελτα. τοῖς δὲ εἶδει διαφέρονται γῆραις ἐκ τῆς ἐνδομῆς εἰς τὴν οἰκίαν. τὸ δὲ ἕταρον διάστημα, μέγιστον. ὥστε καὶ τὸ ἄναντίον. δὴ μὲν γὰρ μέγιστον ἐν ἐκείνῳ γῆραι τέλειον. μέγιστον μὲν γὰρ, οὐ μὴ βῆν ἰσθρβολή. καὶ τέλειον, οὐ μὴ βῆν ἕξω τέλειον λαβεῖν τὴν δωματὸν· τέλος γὰρ ἔχει ἡ τελευτὰ διαφορὰ, ὡς περὶ καὶ τὰλλα τῶν τέλους ἔχον λέγεται τέλειον. τὸ δὲ τέλος, οὐδὲν ἕξω ἕταρον γὰρ ἐν παντὶ, καὶ περὶ ἐχθρῶν. διὸ καὶ ἐν ἕξω τῶν τέλειος. οὐδὲ πῶς δεῖται οὐδέτιος τὸ τέλειον. ὅτι μὲν οὐκ ἔναντίους ὅτι διαφορὰ τέλειον, ἐκ τούτου δῆλον. πολλαχῶς δὲ λογιζόμεν τῆς ἐναντίας, ἀπολουδισθὲ τὸ τέλειος οὕτως, ὡς αἰ καὶ τὴν ἐναντίους εἶδῃ ἰσθρβολή αὐτοῖς. τούτων δὲ ὅτιων, φανερόν ὅτι ἐκ ἐνδέχεται ἐνὶ πλείον ἐναντία εἶδῃ. ὥστε γὰρ τῶν ἕταρον ἕταρῶν εἶναι αἰ π, οὐτε τῶν ἐνὸς διαστήματος πλείον δουὴν ἕταρτα. ὅπως τε εἶ εἰν ἡ ἐναντιότης διαφορὰ, ἡ δὲ διαφορὰ δουὴν ὡς τε καὶ ὁ τέλειος. αἰ ἀκτῆ ὅ καὶ τῶν δῆμοις ὅπως αἰ ἀκτῆς εἶδῃ ἡ ἐναντίων. καὶ γὰρ πλείον διαφορὰ ἡ τῶν λῆος διαφορὰ. ἄτε γὰρ γῆραι διαφορῶντων, ὡς εἶναι ἕξω τέλειον λαβεῖν, καὶ τῆς εἶδει. δίδουκται, ὅτι πῶς τὰ ἕξω τῶν γῆραις ἐκ εἶναι διαφορὰ. τούτων δὲ αὐτῆς μέγιστη καὶ τὰ ἐναντία αὐτῶν.
E τῶν γῆραις πλείον διαφέροντα ταυαντία, μέγιστη γὰρ διαφορὰ τούτων ἡ τέλειος. καὶ τὰ ἐναντία αὐτῶν δεκτικῶν πλείον διαφέροντα ἐναντία. ἡ γὰρ ὕλη ἡ αὐτῆς τοῖς ἐνδομῆσι καὶ τὰ ὑπὸ τῶν αὐτῶν δυνάμει πλείον διαφέροντα. καὶ γὰρ ὁ ὅπως ἕνα περὶ ἐν γῆραις ἡ μία, ἐν ὅτι ἡ τέλειος διαφορὰ μέγιστη. Περὶ τῶν δὲ ἐναντίων, ἕξω καὶ σῆρσις ὅτι οὐ πᾶσα δὲ σῆρσις (πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἡ σῆρσις) ἀλλ' ὅπως αἰ πλείον ἢ. τὰ δὲ ἀλλὰ ἐναντία, καὶ ταύτῃ λαβήσεται, τὰ μὲν τῶν ἕχον, τὰ δὲ τῶν ποιεῖν ἢ ποιητῆς εἶδῃ, τὰ δὲ τῶν λείψης εἶδῃ καὶ ἰσθρβολή τῶν τῶν ἕχον ἐναντίων. εἰ δὲ ἀπέχῃ μὲν αἰτίφασις καὶ σῆρσις καὶ ἐναντιότης, καὶ τὰ πῶς τῶν ἕχον ὅ πῶς τῶν ἀπέχῃσις αἰτίφασις.